

עלי לתרופה

גליון שבועי למבקשי התרופה והעצה לעובדא למעשה במשנת רביה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

מחפש עצה? סבלנות - בלי לחץ!

על הפרשה

אחד מיני אֵלֶךְ

הא' הזעירה של ויקרא מלמדת איך מחזירים אלף אורות אבודים באמצעות אלף אחת זעירה, נקודה אחת של טוב.

הוא לעבדו נאמן ביתו, כל הקדושה, כל היהדות, כל הטוב של העולם, מתחיל מנקודת האפס, מלימוד זכות. 'אם יש עליו מלאך מליץ אחד מיני אלף' - מליץ מיני אלף היינו תשע מאות תשעים ותשע מקטרגים, למול אלו מתייצב לצד הטוב מליץ אחד, אפס סיכויים? להיפך. השי"ת כביכול מצמצם את דיבורו אל אותו אחד מיני אלף, ומשם הוא מדבר אל משה ומורה לו לחפש מעתה והלאה את האלף הזעירה הזו התלויה בהכרח בסופו של כל יהודי, יהיה זה מי שיהיה, נקודה אחת טובה תימצא בו בהכרח. המליץ האחד הזה הוא צינור להעברת דיבור אלוהי, האֵלֶךְ הזעירה הזו, אומר השם למשה, אם תרצה, בהטיה קלה של הניקוד והנה היא אֵלֶךְ, אלף אורות. הדיבור יוצא כאמור מאוהל מועד, האוהל מבטא צורת עבודת ה' לאחר העגל, כשיש עליות וירידות. האוהל שומר את האורות חרף כל השינויים - בזמן קטנות, האוהל מזכיר שעוד יבואו מועדים מאירים, ואת האורות הוא נוצר לזמנים כבויים.

הספר אליו נכנסנו השבוע הוא אמנם שלישי לחמשה חומשי תורה, אך בבחינה מסוימת ראשון הוא, שכן תינוקות של בית רבן מתחילים את לימודם בו, בפרשת ויקרא, פרשת הקרבנות (ליקו"מ סימן רפ"ב). הפרשה פותחת בקריאה, קריאה הפונה אמנם למשה רבינו אך מכוונת לכל אחד ואחד מ ישראל. חז"ל אומרים לנו שבכל יום ויום בת קול יוצאת מחורב ומהדהדת בעולם, בת הקול הזו, כפי שמלמדים הצדיקים, פונה לכל אחד ואחד באופן של התעוררות פנימית, געגוע, השתקקות טובה, וכיוצא. צריך להטות אוזן ולשמוע.

נשאלת השאלה: והלא משה רבינו התוועד עם השי"ת לא פעם ולא פעמיים, ומה מיוחד בציוויים אלו שהתורה מציינת באופן מיוחד 'ויקרא אל משה'? הרמז מסתתר בא' הזעירה התלויה בסוף המילה 'ויקרא'. הפעם פונה הדיבור האלוהי אל משה במדרגת כל אחד ואחד. הדיבור הזה מדבר מתוך הא' הקטנה, והקול יוצא מאוהל מועד.

תינוקות לומדים תורה

בהבל פה שאין בו חטא,

זהו חמצן נקי מזכרונות

של חטאים וכשלונות, וכל

אחד זקוק לאוויר הזה.

אלף זעירה

אלף הזעירה הזו בחינת מועט המחזיק את המרובה היא, שכן לימודים גדולים מאוד תלויים בה, ולימודים אלו נצרכים במיוחד עתה, לאחר חטא העגל. עד שלא נכשלו ישראל בעגל לא היתה קטנות בעולם, הקדושה היתה קדושה, היהודי היה נשמה מוארת ומוכרת בשני כתרים, ועל משה רבינו זרחו אלף אורות.

כי כשעלה מרע"ה אל הר סיני לקבל התורה נתנו אליו אלף חלקי אורה הנרמזים באלף רבתי, וכשחטאו ישראל בעגל נסתלקו ממנו בעון ישראל ולא נשתיר בו רק חלק אחד מן האלף, והיא סוד האלף זעירא דויקרא אל משה. ולפי שמשא לא אבדם ע"י חטא עצמו אלא בעון ישראל לכן הקב"ה משלים אליו אלו האלף חלקים מחלקם של ישראל שהם בחי' אותם האורות והעטרות והעדיים שקבלו ישראל בהר סיני ואח"כ נתנצלו ונתפרקו מהם, ומשה נטלם ונשלם בחלקם של ישראל. ובכל ערב שבת חוזר מרע"ה לקחת אותם האורות של אלף חלקים שלו עצמם שנאבדו ממנו, וכיון שלוקחם משלו הוא מחזיר לישראל אותם האורות שלקח מחלקם, בסוד תוספת קדושת שבת' (שער הכונות קבלת שבת).

הקריאה הזו היוצאת מאוהל מועד מורה למשה ומלמדת אותו איך מחזירים אורות שנכבו ואין בונים קדושה גם לאחר שאיבדנו הכל. הא' הזעירה היא למעשה כל מה שנותן לנו לאחר שהפסדנו הכל. אֵלֶךְ אורות נכבו בעקבות החטא, לא נותרה אלא אֵלֶךְ זעירה, אור אחד, קלוש וקטן, ומתוך האור הבודד הזה, המבליח בקושי מתוך החלל הענק שהותירו לאחריהן אלף האורות המסולקים, בוקע הדיבור העליון אל משה ומלמד אותו איך מחזירים אלף אורות כשבידך בקושי אור אחד, נקודה טובה.

מכאן ואילך, מורה הקדוש ברוך

אין בו חטא

הא' הזעירה של ויקרא היא גם החומר ממנו הוקם המשכן, נקודה קטנה של טוב גנוז, אֵלֶךְ מתוך אֵלֶךְ. בתורה 'אזמרה' (רפ"ב) מלמד רבינו ז"ל שהצדיק היודע לקבץ את נקודות הטוב מכל אחד מישראל הוא בונה מכל אותן נקודות משכן, מהמשכן הזה מקבלים תינוקות של בית רבן את אותו הבל פה נדיר שאין בו חטא.

הקריאה של 'ויקרא' היא תמצית טהורה של חינוך יהודי. הא' הזעירה קוראת לכל יהודי ויהודי ומחנכת אותו איך נכנסים בצורה נכונה לעבודת ה' - כמו תינוקות של בית רבן.

יש להם, לתינוקות טהורי לבב אלו, סם מיוחד, הבל פה שאין בו חטא, דהיינו - לימודם אינו עכור במחשבות על כישלונות וחטאים ובספקות לגבי מה שטומן עבורם העתיד. הילד צועד על נייר חלק, וכל יהודי המעוניין להיכנס מחדש לעבודת הבורא, להצלחת הנשמה, לגן עדן, מוכרח להשיג את החמצן הנקי הזה.

ההבל הנקי מחטא מנשב במשכן שבונה משה, והמשכן כאמור נבנה מהמון אותיות אֵלֶךְ זעירות, מנקודות טובות שעוד ישנן גם לאחר החטא. החידוש הגדול של ויקרא הוא שגם לאחר החטא עדיין מנשבת במשכן הבל פה שאין בו חטא. והקריאה הזו מלחשת על אוזנו של כל אחד מאיתנו: דע לך שגם לאחר כל סוג של שגיאה ואובדן אורות, גם לאחר שמעדת והזדקנת בטעויות, עדיין נותרה ברשותך ללא ספק אלף זעירה, מליץ אחד שאינו נרתע גם מתשע מאות תשעים ותשע קטרגים, ובאותו מליץ זעיר מנשב עדיין הבל פיה שאין בו חטא. האזן לו, התמקד בו, נשום ממנו מלא ריאותיך, והתחל מהיום לעבוד את ה' כפי יכולתך, אבל במטותא - עשה זאת באווירה נקייה ממחשבות מכשילות וחרדות הורסות. תינוק אתה לכשתרצה.

(ע"פ ליקו"מ סימן רפ"ב, ליקו"ה או"ח תחומין ו')

יום ג' שמות תקצח
...והנה בשבת העבר דברנו מעניין כמה צריכין לבקש את השי"ת בכל יום שיתקנו בעצה טובה מלפניו. **כי האדם בזה העולם צריך עצות עמוקות מאד בכל יום**, באופן שייצל ממה שצריך להינצל, ולחטוף בכל יום טוב אמיתי ונצחי מה שיוכל, **ואם אין יודעים שום עצה, צריכין להמתין ולחכות לישועותי יתברך יאיר עליו עצה שלמה אמיתית.**

ועל כל פנים צריכין לידע שעצות העולם הם שקר וכזב וכי' יש אנשים שהם כשרים קצת, ואעפ"כ עצתם היא בחינת "עצת רשעים", מחמת שעצתם לא נזדככה מזהמת הנחש.

ועיקר הקלקול של רוב העולם הוא מה שחוטפים עצתם מהרה, שעל זה נאמר "עצת נפתלים נמהרה", כי לעצה האמיתית צריכים לחכות הרבה לזכות אליה, **ואם עדיין לא זכינו בשלמות לעצות האמיתיות שעל ידם נשוב להשי"ת באמת, עכ"פ אנו יודעים שצריכין להמתין ולחכות להם, ולהתפלל הרבה להשי"ת על זה בכל יום שיתקנו בעצה טובה ובעצתו ינחנו, עד ישיקף וירא ה' משמים.**

ולעת עתה בחסדו הגדול אנו יודעים מהעצות האמיתיות, שהם תרי"ג עיטין דאורייתא, ציצית ותפילין ותורה ותפילה וכל המצוות הקדושות, נגיל ונשיש בכל הנקודות טובות שאנו חוטפינן בכל יום, ונתפלל להבא עד נזכה לעצות שלמות, עד יבקש כשור אורינו ואורכותינו מהרה תצמח, ויקויים "גולה עמוקות

מני חושך". **נתן מברסלב**

שיעורים קבועים

יום	תאריך קבוע	ליקו"מ מוהר"ן ד"ה	ליקו"מ חסידים חסידים	הדף היומי קדושין
שבת	ט	קיד:	ו	ח
א	י	קטו.	ז	ט
ב	יא	קטו:	ח	י
ג	יב	קטו.	ט	יא
ד	יג	קטז:	י	יב
ה	יד	קז.	יא	יג
ו	טו	קז:	יב	יד

נוכחי אור

הרה"ח ר' אברהם שלום שישא שליט"א
משוכנס אדר מרבים בשמחה

מן זין סמוכו אלן ומקורא צכוותא אל שהרת
 קוצטיא בארמיא ציפראל סבא. וכל זין אשיו אנא
 ונפירא חכמיא באישנא נטיאא ביתנא אשמיא
 המתקין וזבושין לכל הני ריבון צקריין אבו.
 ואזל הכי צמיחין כהצא יקרא ותפארתא צלילונא
 ואתון נהיין לעינין. וצריין בכליל יפופיתא.
 גלין צלילי קליא אלקרי באנפין נהיין. ותקרב
 בטורא צבא. ובאחוז אבאדי ציניקיא צבי רבן.
 ובצין תימר אנשי צביתא צמלצין ית צבא צתוצא
 אלקים. מאלין צמשיין ומצבנין ומרומין ית
 מסורתא קציפרא צליל מסר נפשיהו אבהתא
 תקיפי צארעא קציפא ולמילא ית אמוהי צכוותא
 ותלמידהון ותלמידיו תלמידהון. צציקי יסודי סלמא
 צבטא צחסי צ'בטא' מתקריא.

והווצא מכל אילין מתעצב הדבר מרי שמיא ושבת
 רבון שלמא ושבת צדיקיא מן קצט יקר אחסנתיה
 חביבין די בקייערא. אפאטמוצבא תרקפא וחילא
 קרנשא בריק הוא בשלמא. צאיפו צבי וחמיצ
 ורטיט צנשתעי און בהב פשלתא וצצקתא ציליה
 ופליין צא צבאין אתון ציהיביתון אנה ולאנשי
 ביתא. אבנתא ולאברתא. כל טאבא דצין וכל אוצרין
 טניצין אילין. הריכון תריוון בהברכאן צנפליין
 צמרפא שלמא.

מִרְנָן זִי שְׂמִיא יִהְיֶה הַטְּעָנִין כֹּל זְמַן וְסִינָן
בְּתַרְבִּין זִי תִיתְרִין וְקִיטִין כֵּן תִּהְיוּן הַבְּנֵי
חִבּוּרָא, אֲמֵשְׁכָא בְּטַלְתְּרִין הַבְּדִמָּא, הַבְּנֵי
לְאֹסוּפִי וְלֹאֲמִוּי לָנָא מְטִיב נְרוּפָא זְנִיפָא עַל
רִישֵׁן מְזִי שְׁתָּא הַשְׁתָּא כְּמֵלְקִדְמוּן.
וְיִהְיֶה רְעוּב קְמִיָּה בְּתַרְקָא זְלִיתָא בְּרַחֲמִין.
וְיִשְׁלִים מֵאֵלֶיךָ זְלִבְאִי וְלִבְאִי זְכַל עֲמִיָּה יִשְׂרָאֵל אֵלֶּה
וְלַחֲמִין וְלִשְׁלֵם, תְּרַבֵּה כֹל אֲנִשֵּׁי זְמַנְקִין בְּצִינָא.
לְמֵיבְז עֲלִבְז קְדִישָׁא זִימִי זְנוּרִיא כְּזָקָא יֹאדֵי
הַחֲמִי עֲתִיק, וְחִיפִירָא זִמּוּחָא, וְנִמְלֵל הַבְּנֵי
מִשְׁתִּיא קְדִישָׁא הַבְּנֵי מֵלִי מֵלִיתָא זְאִיתִיר לָנָא
רִישׁ בְּצִינָא לְאִחֲמִיא לָנָא בִּימּוּחָא הַבְּנֵי.

ז'ס כאן פֿרעמ'י חז מאינן זארגענערן
 עליוניכו בקיערעך. כ'ס אנה ואנשי ביתך
 מתענשין מינייכו מישא ז'ס סיפא עליה. וכ'ס
 אוקיעא טיבורא פֿשקיעה ביקרא עלי ורעזקא רבא.
 ז'עליא זמן חכמא

שבת קצמית לאמיטרא תשע"ו אפיטא זעיר.
 שלום רב חנין וחסד ורחמי וחיי אפיבי ומזוני
 רוחי וטיטרא זמאי. אשכ קצמ רבי מלרא
 מערכא שמוא 'עלה ארפופה' מערכיא ואזמר
 בשבתין כז מעילרא לו פתחין ביקרא זבאי
 אליון.

[illegible][illegible]

הרמ. הבא קא אטייחזתון צבויתו אפשפיקנא
לכל וואן זאציל הטר הצדיק יסוד עולם ואנשי
צויה זי בכל אתר ואתר. הן אלוותיקא. והן
למארי תיובתא. בין צקא חבישו מלשטרא צברבוי
שליהון. והין צרעטא שלייהון. ואץ להני צקמטא
מלשטראן מלשיל. או אינין צחבישו קושטמרתיון.
כל צהער ליבוי למאריה ומשקי אנפשיה באינין
חור טב צבבית טנייה צהעל תפילה ושאר אנשי
מלכא צמלטי נפשייהו מחיצו צהאי עולם כצביא.
וית כל זין ערכתון קצומא במילין חזתין
בצבור ובכתבא ומלש מתיקא כצופא. ואץ
תלאון פרטמין במילין צצתימין ותימיון
חיזושיא צמיינייהו סלקא אתערותא
עילאא למילא אמתין חבימין
ולשפרא עובדין יתיר ויתיר.

אחי היקר!

הנה הנה, זכינו שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, לעמוד שוב בהתחדשות נפלאה לקבל את ימי הפורים הנפלאים והקדושים האלו.

דע לך אחי, שאין לך מושג מה נעשה למעלה בשמים כימי הפורים, אין לך מושג איזה נחת רוח אתה עושה למעלה כאשר אתה זוכה לקבל את ימי הפורים, ולקיים המצוות המיוחדות של הימים האלו, מקרא מגילה, משלוח מנות, מתנות לאביונים, משתה ושמחה. ואם היית יודע ומאמין בסודות שנעשה למעלה, לא היית טרוד מאותם המצוות ולא היית נתפס על החיצוניות של אותם המצוות, ואז גם היית מרקד מרוב שמחה. ואפילו שבאמת אינך יודע הסודות שיש בהם, בכל זאת ראוי שתדע כמה אינך יודע מה נעשה למעלה, ומזה בעצמו ראוי לרקוד ולשמוח.

דע לך אזוי, שבימי הפורים האלו יכול אתה לזכות לקבל את התורה בהתחדשות גדולה, ולקיימה באהבה עצומה, כי בזמן מרדכי ואסתר קבלו עליהם היהודים לקבל את התורה באהבה גדולה, כמו שכתוב 'קיימו וקבלו' ודרשו חז"ל 'קיימו מה שקבלו כבר'. מחמת שבמתן תורה קבלו את התורה מתוך 'יראה', כי השי"ת כפה עליהם הר כגיגית, ועתה בימי מרדכי ואסתר קבלו את התורה באהבה. והכח הזה חוזר ומתגלה בכל שנה ושנה בימי הפורים הקדושים לקבל התורה באהבה.

דע דך אחי, שאם אתה רוצה לקבל את התורה בהתחדשות באהבה, צריך אתה להאמין שיש בתורה סודות נסתרים, כי אין התורה רק מצוות והוראות בעלמא, מחמת שבאמת בכל מצוה ומצוה טמונים רזין, ורזין דרזין עד לאין שיעור. וכאשר תכניס בעצמך אמונה זאת, שיש סודות עצומים בכל מעשה טוב שאתה עושה, ובכל לימוד משנה שאתה לומד, ובכל חלקיק נסיון שהגך זוכה להתגבר, וכמה וכמה תיקונים ופעולות עצומות נעשים למעלה באותו הזמן, אזי היית לוקח ברגע זה את הגוף שלך, ומתחיל לרקוד איתו בכל כוחותיך, בלי להתבייש מעצמך, אפילו שנסתמא אינך רגיל לרקוד סתם בראשית היום לכבוד ה'.

דע לך אחי, שאם אינך מרגיש זאת השמחה מכל מצוה שאתה עושה, זהו רק מחמת שהמן הרשע חודר לעומק ליבך, ומחליש את דעתך, ואומר לך 'ישנו עם אחד מפוזר ומפורד', שמפריד את הזכרון והמחשבה במעשים טובים, בלי אמונה שיש קשר בין העולמות שבזמן שאתה עושה כאן משהו קטן, באותו רגע נעשה משהו גדול למעלה. ועל כך אמר המן 'אלוהיהם ישן הוא' וכאילו אין נחת רוח למעלה מכל מצוה שלהם.

אך דע לך אחי, שהש"ת ברחמיו שלח לנו את מרדכי הצדיק, שהוא אינו מניח לנו, בזמן שאנו נמצאים בבית אשורוש לשכוח מהאמת הזה, כמו שכתוב 'ומרדכי מתהלך בחצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר'. ואפילו שאנו במצב של 'ואנכי אסתר אסתר', בכל זאת מרדכי מסתובב בינינו ואינו מניח לנו ללכת לישון ולחשוב שלמעלה יש ח"ו שינה. ואותו מרדכי עומד בכל כוחו להפיח בליבנו רוח חיים התורה הקדושה, על ידי שמגלה לנו את האמונה במה שנשע ואפילו שאינך מבינה ויודע סתרי התורה, בכל זאת יכול הנך לבחשבות של אמונה, להאמין שבוודאי יש כאן נסתרות, ואין שנראה לנו בגולה, כאילו הכל יושן ודומם ולא משתנה.

דע לך אחי, שאסתר ברוח הקודש נאמרה, והיינו שבתוך המגילה נמצא רוח חיים של קדושה שיכול לתת לך חיות דקדושה נפלאה. וכמו שדרשו חז"ל על הפסוק 'קיימו וקבלו' קיימו למעלה מה שקבלו למטה, וזה הראיה שאסתר נכתבה ברוח הקודש. כי על ידי שתכניס בעצמך לחשוב מחשבות של אמונה, שקיימו למעלה מה שקבלו למטה, ויש נחת רוח למעלה מכל פעולה קטנה שלך ממלטה, אזי תוכל לקבל רוח חיים גדול מאוד.

ולכן אחי, מהפורים הזה, אתה מקבל על עצמך להתרגל לחיות באופן אחר, סוג חיים שאתה חושב רק איך לעשות נחת רוח להשי"ת, וכל החיות שלך יהיה כאשר תדע שזכית לעשות נחת רוח למעלה. והעצה למעשה הוא להתחיל לרקוד הרבה בשמחת יהדותינו, אל תתבייש, אל תתמהמה, אל תחשוב בזה יותר מדי, אלא בפשיטות ממש, תעשה מידי פעם איזה

רקידה

קטנה, מתוך מחשבה פשוטה של אמונה, שהנה זכית לעשות נחת רוח לה'. ואם מתייבש עמר, יכול אתה להכנס לחדר בלי שאף אחד יראה, ותרקוד לכבוד השי"ת, וכאשר תרגיל עצמך בהרגל זה, תראה לאט לאט איך חייך משתנים, ופעולת הריקוד יכניס בך רוח חיים של שמחה מעצם עשיית נחת רוח להשי"ת.

ובעיקר בימי הפורים הקדושים, תרקוד הרבה ותמחה כפיים מתוך כוונה להמשיך את השמחה בתוך כל האיברים, ובזה תזכה להמתיק את כל הדינים והכבידות, ותמשיך על עצמך בתוך כל ההסתרות את הרוח חיים של מרדכי.

לקראת פורים נציג קטע מבואר מלשון רביז"ל בענין הפורים (ליקו"מ סי')

פי המן בחינת העבודת אלילים,

המן הוא עבודה זרה, שהוא הגאווה, ששיכוח מהש"ת. וכל מה שעושה, לעצמו עושה, בלי ביטול להש"ת. זה מחמת שאין לו הרוח מלמעלה שנותן לו חיות מעצם עשיית נחת רוח לה'. זה גם מה שגורם לו גם ללול באלו שנופלים למטה כדוגמת יתרו שלא יוכל להתנתק מהעבודה זרה שלו ולעשות נחת רוח מהמקום שלו.

במאמר חכמינו זכרונם לברכה, שיעשה עצמו עבודת אלילים (מגילת י:)

כמו שאמר חז"ל שהמן עשה עצמו עבודת אלילים, ומהנמרא הו' למדים אנו שעבודה זרה הוא לא דווקא פסלים וכו', אלא מה שאדם עושה מעצמו ישות. זה מה שגורם לו לחשוב שאינו צריך את הצדיק ויכול לבד, ואינו מבין שחסר לו רוח חיים בעבודתו. ובנקודה זו עיקר המלחמה שלנו עם המן עמלק בימי הפורים.

ובשביל זה הפיל פור הוא הגורל בחדש שמות בו משה (שם י:א),

בגלל שיעשה עצמו עבודה זרה, ורצה לדעת האם יוכל להוציא גזירתו להשמיד את ישראל ר"ל ולהגביר הדינים עליהם, לכן הפיל פור הוא הגורל דווקא בחדש שמות משה, ומהו קיבל הכח להוציא גזירתו לפועל ר"ל.

פי משה הוא מבטל העבודה זרה,

משה הוא הצדיק שמבטל את העבודה זרה, ומכניס בעולם את הרוח של האמונה,

ובשביל זה נקבר מול בית פעור, כדי לבטל העבודה זרה שבפעור, כמו שדד"ש רי"ל

ולכן גם נקבר מול בית פעור בשביל להכניע את הגו' גם לאחר הסתלקותו, ואולי לכן דייקא מביא רביז"ל הראיה הזו של קבורת הצדיק, כי זוהי התשובה להמן שחשב שמת כוחו של משה.

ולכאורה למה נקבר מול בית פעור דייקא, וכי לא היה יכול להכניעם גם מרחוק? ושני תשובות בדבר: א. משה נקבר שם בשבילו, שאנו נראה שהצדיק מאיד גם לשם, שלא נאמר שאולי יש צדיק, אבל מי אמר שיש בכוחו להאיר לנו. ב. פעמים שאדם אינו מבין שהוא בפעור, לעוצם ההסתרה שבתוך ההסתרה, ולכן נקבר שם כי רק כשאדם רואה את אור הצדיק, אז מבין באיזה גאווה הוא נמצא.

פי משה גמטריא חרוץ אף, פי הוא מבטל חרוץ אף של העבודה זרה,

כי כל החרוץ אף הוא המציאות שאדם חי מהרוח חיים של הגאווה, ואינו חושב מנהגת רוח שנעשה למעלה, וממה הוא לעומת זה של החרוץ אף, שהרי הוא גמטריא של שמו, זה כל מהותו של משה, להמתיק החרוץ אף ולהכניס רוח

חיים אמיתי. ואין הוא מבטל הגו'?

פי הוא קבל התורה,

משה קיבל את התורה, ובתורה שנתן לנו נמצא הרוח חיים האמיתי: אבל איזה תורה הוא קיבל?

התורה, שהוא בחינת ידיו ורגליו, שעל ידיהם נתבטל העבודת אלילים.

היינו תורה שמכניסה את הרוח לתוך הידיו והרגליו, נגלה ונסתר, תורה שמגלה את אור ה' בתוך כל מצוה שעושים, ומאיר הדעת להבין שיש סודות ונסתרות בכל דבר בעולם, אפילו במקומות המוכרים של העולם. וכשמתגלה הרוח הזה בתוך הגוף ממש לידיו והרגליו הגשמיים של אדם, עד שבא לידו ריקודים ומחזיקים, פי ע"י נתבטל הגו' והחרוץ אף.

ועל כן הפיל פור בירח שמות בו משה, פי חשב פי כפר מת משה המבטל פח העבודת אלילים,

ואין עוד מי שיכול לבטל פח העבודת אלילים:

זהו הסיבה שהמן פחד להשמיד את היהודים כיון שידע שיש כוח של משה שנלחם בו, אבל כעת הפיל פור בחדש שמות משה, ובהו קיבל הכח להבין שהוא יכול להצליח ר"ל, כי חשב שמות משה, ואין כבר הכח הזה בעולם.

נמצא על פי זה מוכן למה כל חג הפורים נקרא על שם הפור, כיון שכל המלחמה היה סביב זה האם יש כח של משה או לא, וכל הכח של המן יונק מההרשעה שבדמה לאדם שבמקומו שלו אין כבר כח של משה שיכול להועיל לו. ופעמים שאדם כן מאמין בצדיק, אבל עושה גורל לפי דעתו המשובשת, שביום פלוגי אין כבר כח של משה, ומחשבה זו נותנת כח להמן.

וזהו הדגש הנפלא בלשונו של רביז"ל כי חשב כי כבר מת משה' היינו המחשבה הזו היא עיקר הצרה שגרם הגורל. וצריך לסלק המחשבה הזו, כי זו היא מחשבת הבעל גאווה והטו'.

אבל מרדכי ואסתר היה להם פח לבטל העבודת אלילים של המן,

אבל זאת לא ידע המן שיש כח של מרדכי ואסתר שהוא כן נלחם ויכול לבטל כח העבודת אלילים [כי מרדכי ואסתר ממשכים כוחו של משה למטה].

ובשביל זה מימיהם קבלו ישראל התורה מחדש,

ולכן דייקא כאשר יש התגלות של מרדכי ואסתר, אז יש קבלת התורה בהתחדשות. ויש לתיבת 'מחדש' שני משמעויות. א. כפשוטו שקבלו התורה מחדש. ב. שקבלו את הכח לקבל התחדשות בתורה מתוך מקום נפול, שהרי ישראל נפלו אז למקומות נמוכים מאוד. והמן לא ידע שיש כוח של משה במקומות האלו. וזהו העבודה של פורים לקבל הכח להתחדש בתורה ולהאמין שנעשה נחת רוח.

במאמר חכמינו זכרונם לברכה (שבת פח):

"קימו וקבלו" קימו מה שקבלו כבר.

כי מובא שם בגמרא, שבזמן קבלת התורה קיבלו התורה מראה, שכפה עליהם הר כגיגית, ומשום כך יכולים ישראל לטעון שקבלו התורה מאונס, ואומר רבא, שבזמן המגילה, קבלו עליהם את התורה מחדש באהבה. ועל פי מאמר זה מוכן, שבזכות מרדכי ואסתר, נמשך להם הרוח חיים בתורה, והתחדשו לקבל את התורה. ועד הגילוי של מרדכי ואסתר היה להם עדיין בחינת דין בתורה שיקלו לטעון שקבלו התורה מאונס, ואין להם רוח חיים בקיום התורה, אבל בזמן מרדכי ואסתר, קבלו את אותה התורה מחדש באהבה ובשמחה, כי נכנס בהם רוח חיים של נגלה ונסתר.

וזכר: קימו וקבלו. קימו זה בחינת רגליו, וקבלו זה בחינת ידיו, והוא בחינת התורה בעצמה:

כי נתבאר לעיל, שהידיים, זה בחינת של חלק התורה בנגלה, שמקיים מצוות ושומרים בנחת רוח שנעשה למעלה. ורגליים, זה חלק הנסתר שבתורה, שם מתבאר איך כל הבריאה מלא סודות, ואין נעשה נחת רוח מכל דבר.

ונתה ממשיך ואומר, 'קימו' הוא הרגליו, כמובא לעיל, שעיקר תיקון הרגליו הוא גרגל עמדה במישור' היינו לדעת לקום ולעמוד, מהמקום של הנמשך של בחינת 'בית'. וקבלו הוא הידיו, כי מקבילים עם הידיים. זה קימו מה שקבלו כבר, קימו בגלגל את האור של הידיו, והיינו שהמשיכו את נגלות התורה שרואים את ה' עין בעין, לתוך המקומות הנסתרים, שהוא כח ההתגלות של מרדכי ואסתר [הוא מה שמוכר בהמשך 'שמרדכי' - דין מאיר לאסתר - רגליו]. והוא התורה בעצמה, שהרוח של התורה יורד להתגלות בידיו ורגליו.

זה בחינת מרדכי ואסתר.

אחר שאמר לעיל, שבימי מרדכי ואסתר, עם ישראל קבלו את התורה מחדש, תורה של ידיים ורגליים, שמאיר את האור של הנסתר בתוך המצוות שעושים, מלה רביז"ל שמרדכי ואסתר בעצמם, הם עצם אור הידיים והרגליים.

'מרדכי מר דורו' (חזקין קלט):

שם בגמרא מובא: 'מרדכי מן התורה מניין', שנאמר 'מור דורו', (בזמן הנקרא 'מור' נקי מתעורבות), ותרנג אונקולס 'מריא דכא' והוא מלשון 'מרדכי'. הרי שמרדכי מזמזע על הבשמים שנקרא 'מר דורו'. הרי שמרדכי הוא הסוד של מר דורו.

דורו, לשון חרות

בפשטות הכוונה דורו - בזמן נקי ללא תעורבות, אלא שהוא גם לשון חירות, כי כל העצבות וחוסר חיים שיש בקיום התורה, הוא מחמת שהוא מעורב בתעורבות של גאווה, וזאת מחמת שאינו זוכר את מציאות הנחת רוח שנעשה למעלה על ידו. ואילו מרדכי מגלה הריח טוב שנעשה למעלה על ידי מעשיו הטובים, זה מביא אותו לחירות, שמחה וחיות בקיום התורה. והחירות הזה הוא המתקת כל הדינים. והוא החירות של שער החמישים בחי' יובל, שהוא

ש'בת ב'ז ת'זכור

הרוח שבלב (בינה ליבא) שיש בתורה הקדושה, שמרדכי הצדיק מאיר לנו [שלא כן רצה לתלות אותו על עץ של חמישים אמה].

זה בחינת ידיים, כמו שפתיב: "דודי שלח ידו מן החור"

הרוח הזה של מרדכי מאיר לנו בתוך הידיים, שהם כלי ההרגש של העשייה. והיינו שמאיר לאדם חיות בתוך המעשים טובים שעושה, ועל ידי זה יכול לבוא למחזית כפיים. והוא מה שכתוב 'דודי שלח ידו מן החור', כי החור הוא מלשון 'חירות', והוא המתקת הדינים, גילוי הרוחמים הגדולים המאיר בפורים, שהש"ת שלח ידו מן החור.

ואסתר הוא בחינת שוקיו, מה יצר בפתר.

כי אסתר הוא מלשון 'נסתר' וכמובא שם בגמרא 'ואנכי אסתר אסתר', והיא בסוד הרגליו והידידות של בחינת בית, ולשם מאיר לה מרדכי את הרוח, להבין שיש נסתרות וסודות של עשיית נחת רוח דייקא מהמקום הזה. ולכן נאמר אצלה שמרדכי לקחה לו לבת ופרש"י לקחה לו לבית, ובכח מרדכי יכולה לרדת לבית אחשוורוש, ולחממה משם בהמן הבעל גאווה, עד שאחשוורוש הביא לה את בית המן, ונהפוך הוא, שהבית נעשה בית מרדכי.

אלא שבשביל לקבל הרוח צריך לו כור, שכמו ידן בסתר אף דברי תורה בסתר, כי לגלות את ה' בתוך הרגליו הוא סוד, שרק מרדכי יכול להאיר שנעשה נחת רוח מהמקומות האלו, וצריך לה אמונה, כי אי אפשר לראות זאת בנגלה.

זה לשון פורים, הינו בטל העבודת אלילים, כמו שפתיב (שענין: ס"ג): "פורת דרכתי לבדי ומעמיים אין איש אתי".

'פורת' הוא מקום שדורכים שם הענבים, והש"ת אומר שלעתידי לבוא הוא ידריך לבדו את אדם כמו ב'פורת', ללא שום סיוע מאחרים.

ועל כן אומר רבינו שפורים הוא מהלשון של 'פורת' לשון של דרכת ענבים, שהש"ת ידריך את כל העבודת אלילים ויגלה שרק הוא נמצא בעולם. ולכן קוראים לה 'פורים', שהוא מלשון 'דרכה', לא סתם נצחונו על המן, אלא ביטול הדרכה של כל הישנות.

והוא ענין דרכת ענבים ברגלים, כי ענבים רומז על החטא אדם הראשון, וזה יהיה נעשה דייקא על ידי הדריכה ברגלים, שמגלים את ה' דייקא למטה, כמו יתרו. [ואולי רמז יש בזה לשתיית היין אדום בפורים]. והוא עיקר כוונת הריקודים בפורים, להמשיך רוח הצדיק לתוך הרגליים, ובהו להכניע את הגאווה והישות, ולהתחיל לחשוב מנהגת רוח שנעשה למעלה.

ולכן פורים נקרא על שם הפור, ועל שם הדריכה. כי המן המשיך על עצמו הגאווה, בכח הגורל, לחשוב שנות משה, והתיקון הוא לדרוך אותו, על ידי הריקודים. ויכנו ה' למחות את זכרו מתחת השמים.

אנשי מעשה

פורים בקמניץ

ושוטחים אותו בסכין פגום?!"
השוטח דקמניץ נאלם דום. הוא הבין שרבינו מתכוון על הנשמות המוגלות בעופות שעוברות תחת סכינו. לאחר מכן התעשת קמניץ ואמר: "מדוע בסכין פגום?"
"הישרא פה", השיבו רבינו, "ובני הנעורים ילכו להביא את סכין השחיטה."
יצאו בני הנעורים, וכעבור שעה קלה חזרו עם סכינו של הש"ר. וכדברי רבינו, כן היה. לאחר הבדיקה, נמצאה פגומה בסכין! מרוב זדומה ובהלה, נפל השוטח ארצה ומתעלף...
לאחר שהעניינוהו, היה נתון בסערת לב עצומה, חיל ודעה אחתו וכל בשר נעשה חידודין חידודין: אביו לי! בלא משיח האכלתי יהודים כשרים בנלות!
"סע איל על ראש השנה", אמר לו רבינו. שהלא כבר גילה שבראש השנה בכוחו לתקן אפילו את אלו שבכל השנה כולה מן הנמנע לתקנם.
אך חלפו כמה ראשי שנים, והשוטח דקמניץ לא נסע לרבינו.
פעם אחת, לאחר שחלה ונפל למשכב, קיבל על עצמו שכאשר יביא, יסע לרבינו. אך לאחר שקם מחוליו, שוב לא קיים את פקודת רבינו, עד שאשתו הכריזה אותו לנסוע לרבינו על ראש השנה. רבינו ציווה עליו שיעשה וידוי-דברים, ומקובל מפי א"ש שכפי הנראה אף הוכרח להתפטר מזוקת השחיטה.
משנודע המעשה בקרב אנשי שלומנו, החבר מעט מזערי מפלאי תעלומותיו של רבינו, אשר לא נח ולא שקט ובכל נסיעותיו הנשובות, עסק בתיקונם טובותם של ישראל.
(ע"פ הוספת לכתובי אור)

יהי זה באחת השנים, כשהגיע רבינו הקדוש לעיר קמניץ לתענית אסתר, ומטעם הכנסה עמו נכנס אל ביתו של השוטח-ובדק דמתא, וביקש ממנו: "שמה יש אפשות ללון אצלך?"
הלה, שהיה עסוק וטורד בשחיטת העופות של בני העיר וההכנה הרבה לפורים, השיב כלאחר יד: "אין מקום אצלי".
בינתיים, יש רבינו הקדוש פעמיים אל בית הכנסת דמתא, מכין עצמו כדרכו הקדושה והנשגבה לקראת המגילה.
השוטח-ובדק, שימש גם כבעל-קורא בקהילת קמניץ. לאחר שהחליף מחלצותיו, הגיע אל בית הכנסת כדי לקרוא את המגילה לבני הקהילה. כנהוג, סבב בין המחפלים, כדי לקבל בהם מעות-מגילה. בהגיעו סמוך לרבינו, ראה אותו עומד ומביט בתוך המגילה. הוא מזכר כי הוא זה שבא אליו לפני שעות אחדות וביקש ממנו מקום לינה. הכרת פניו של רבינו הוטבה בעיניו, והוא חש בקדושה האופפתו באותה שעה שהיה מביט בעיניו הקדושות במגילה, והבין כי אדם גדול הוא והתמלא חרטה על שלא נענה לפנייתו להתאכסן בביתו. לאחר קריאת המגילה, אפנה אליו ואמץ אותו אל ביתו, החליט בלבו. הוא ניגש אל הבימה ופתח בברכות המגילה...
לאחר שסיים את הקריאה, לא שכח את החלטתו, ופנה אל המקום שבו עמד רבינו, אולם לא ראהו. הביט כח וכה, אך לא מצאו. שכן רבינו יצא את בית הכנסת מיד לאחר הקריאה. את הש"ר דקמניץ אחז צער רב, עד כי נר שהרגיש שאינו יכול ללכת אל ביתו לאכול

הלכה פסוקה

מאת הר"ה ג'ר' שמעון אנשיין שליט"א
מו"צ דביהכ"ס נחלת חן

דיני פורים

חיוב קטנים במגילה

א. ילד מגיל עשר - חייב לבוא לבית הכנסת לשמוע מגילה. ואביו צריך להשיג שבאמת ישמע כל המגילה. אמנם אם בכל זאת חיסר מלשמוע כמה תיבות, נראה שאין לחייבו לשמוע עוד הפעם.

ב. קטן הפחות מגיל האמור, אויז אביו יודע שיוכל לשבת כל זמן קריאת המגילה בבית הכנסת ולא להפריע - צריך לבוא לביהכ"ס לשמוע מגילה, וכמה שישמע ישמע.

ג. אבל הקטנים ביותר שאין מסוגלים לשבת כל העת בשקט - אסור להביאם כלל לביהכ"ס, והמביאים עבירה בידו שמפריעים לאביהם ולשאר העם. **וביותר** מצוי המכשול אצל הנשים, שמביאות ילדות קטנות ביותר את תינוקות בעלה, והמציאות מוכיחה שאינם שקטים כל זמן קריאת המגילה, ועד שמשקטים אותם נחסר לנשים כמה תיבות. ואף על הגדולות אינן משגיחות שישבו בשקט, ומכשילות את הרבים. [וחייב להיות לא איש שזור בביתו אז ולהשיג על הקטנים וד"ל].

קריאת המגילה לנשים

א. הנשים מחויבות בקריאת המגילה כמו הגברים. ולפיכך חייב הבעל קורא' לנשים לדקדק בקריאתה כמו אצל האנשים וגם לא למהר וכו'. וכן יש לו להמתין בעת הסאתה את המן או שכשנשמע רעש מהילדות. ויש שאין נוהגים בה ומכשילים את הנשים באי קריאת המגילה!

ב. אשה אינה מחויבת לשמוע מגילה בבית הכנסת דייקא או בקריאה מיוחדת לנשים, ובפרט אם קשה לה או שיתכן ששם לא תשמע נהגון - יכולה לשמוע מגילה בביתה מתוך מגילה כשירה. ואם יש שקורא לה את המגילה אינו יכול לקרוא בטעמים, אפשר לקרוא לה בלי טעמים. אבל חייב לקרוא עם הניקוד הנכון ולהשיג בשינויים של הקריאה וכתבי. ולכן טוב שהאשה תשמע את המגילה מתוך 'חומש' או מגילה מודפסת, בכדי שתוכל להעיר לקורא באם אינו קורא נכון.

ג. **ברכת המגילה לנשים: (א)** הברכות שלפני קריאת המגילה: אויז אם שומעות בעת שקוראים לגברים, הרי הן יוצאות ידי חובתן במה שהבעל הקורא מברך. אבל בקריאת מגילה המיוחדת לנשים - אויז יש להן לברך בעצמן. ואפילו לנשים רבות, יברכו כל אחת בעצמה. **ונוסח הברכה** אז הוא 'לשמוע מקרא מגילה', ואם ברכו בנוסח הרגיל יצאו ידי חובתן. **(ב)** ברכת 'הרב את ריבנו': אויז אם הנשים נמצאות בביהכ"ס, יברכו. אבל בקריאה המיוחדת לנשים או בבית - לא יברכו, ואפילו אם הם עשרה נשים או יותר.

א. "א שלא לשלוח מנות מפירות או יין של שביעית" (שבה"ל ז"קפ. משנת יוסף א.כ. וכן מצדו בדרך אמונה וצ"ח"ל קטא). אך הרבה פוסקים מתירים (שלוחן שלמה עמוד רמא. הליכות אבי"ב ס"ז. אורות רבינו ב עמוד של. חוט שני עמוד של. ובמנחת יונה, מצד להתיי אף סיים בצ"ע). **אך** גם הפירות או יין שביעית הם רק 'תוספת' לשתי מנות ששולח, או מי שכשבר יצא ידי חובתו במשלוח מנות לאדם אחר - מותר לכל הדעות (האוסרים הר"ל).

ב. אמנם מי ששולח כדי להחזיר למי ששלח לו, או השולח מתוך הרגשת חיוב כגון הורים למלמד - נכון לתחילה שלא לשלוח פירות או יין של שביעית (כי י"א שאסור: תורה לשמה קצב. דרך אמונה שם. משנ"י שם. ובהש"ל. יש מקום להחמיר והמקל אין מניחין אותו. אבל בש"ש והליכות אבי"ב שם ת. מתירים. ובחש"ש מתיר, וזולת במרגיש חובה להחזיר ש"ל שאסור. וראה במשמרת השביעית י"ד הערה 31). **וכן אין** לשלוח פירות שביעית על מנת שהמקבל יחזיר לו (ש"ש שם).

ג. בכל אופן כששולחים פירות או יין שביעית - חייבים להודיע למקבל שצריך לשמור בקדושת שביעית. ואם הוא עם הארץ שאינו יודע לשמור כדן, אסור לשלוח לו זאת (הליכות אבי"ב שם).

שתיית יין של שביעית

מותר לשותות יין בכדי להשתכר בפורים מ"ן הקדוש בקדושת שביעית. אמנם מי ששוא את היין או השיכור שאינו מרגיש טעם היין - אסור לו לשתות. שהרי זה לאכילה גסה' שאסור בדבר הקדוש בקדושת שביעית (וכמ"ש בחרי"ש עמוד רסד).

בני הנעורים

אהללה ה' בחיי

פורים המתחדש בכל שנה. לכן שים לבך לסיפור המגילה היוצאת מפי הבעל קורא. כי הסיפור הזה יש בכוחו לעורר אותנו מהשינה (ליקו"ה פורים א').

כי "כשאנו קוראים המגילה, ומפרסמים תוקף הנס שנעשה על ידי מרדכי ואסתר שנהגו אז בחכמה נפלאה ובצדקות נורא ובקדושה גדולה, בזה מראין ומאירין אור פניהם הק' הגנוז בתוך המגילה, ונחשב כאילו אנו רואים אותם ומסתכלים בפניהם" (שם תפילין ו'). אוצר היראה פורים ה'), וכך אפשר לזכות להתנוצצות המוח בביטול אמיתי להשי"ת, ולחקוק בפנים הלב את אמיתת האמונה, עד שאפילו הרחוקים ביותר יתעוררו לשוב בתשובה (ליקו"ה פורים א' - ב').

[חצות ליל פורים:] אם בכל השנה זמן חצות הלילה, הוא עת רצון גדול, הרי שבחודאי בפורים מתגלה רצון גדול ביותר בזמן חצות. וגם אם נדמה לך שאתה רחוק מכל זה, דע זכור שעתה הוא הזמן שיוכלים לבוא אל המלך אשר לא כדת, תכניס בעצמך קצת מסירות נפש לקפוץ לתוך התפילה - וכאשר אבדתי אבדתי, אני אנסה, ויהי מה. וכך לעמוד ולהשתוק כפי כוחותיך בהתחזקות נפלא שהשי"ת אוהב אותך איך שאתה, עד שתזכה שהמלך יושיט לך את שרביט הזהב, ותגע בראש השרביט. ולכן מן הראוי להזדרז קצת לישון בליל פורים, אל תחפש היכן לבנות, בכדי שיהיה לך הכח לעמוד באמצע הלילה, ועל כל פנים לפנות בוקר, לדבר עם השי"ת.

[ז' שחרית:] ענין גדול מאוד להתפלל בנץ החמה ביום קדוש זה, ותשתדל מאוד להתפלל במתינות, תנסה להתחבר למילים של התפילה בהודאה ושבח להשי"ת.

[ח' יום הפורים:] תשתדל להיות כל היום בשמחה ובחירות הדעת, ולהתחדש לקבל על עצמך עול התורה באהבה (ס"י י'), ותשתדל לקרוד ולמחוא כפיים בכל הזדמנות, ואל תחפש בזה שום תשומת לב, אלא תרקוד באמת מתוך רצון להתקרב לה', בביטול כל היישות והגאווה, בידיעה שאתה בן אוהב למלך.

[ט' משתה ושמחה:] ענין גדול מאוד להזדרז לסעוד הסעודה תיכף בבוקר, ואפילו אם אצלכם הסעודה הגדולה היא אחר הצהריים, בכל כדאי מאוד ליטול ידדים ולאכול קצת תיכף אחר התפילה. ודע לך שבסעודה זו מתקנים את חטא סעודת אחשוורוש (ליקו"ה פורים א' ועוד). שמחתה זה נגזרה גזירת כלליה על ישראל, ואפילו שלמעשה אכלו מאכלים כשרים, אך בכל זאת כיון שנהנו מסעודתו של רשע זה, בלא לזכור את הקרבה להשי"ת, לכן נפלו מזה לעבירות חמורות אשר כתוצאה מכך נגזרה עליהם הגזירה. ובסעודה זו או מתקנים מה שאנו נוהגים מסעודתו של הרשע במשך כל ימות השנה, אכלנו מאכלים כשרים התעסקנו בעניני העולם הביתר, אבל בלא לזכור את ה', שזהו הגורם לכל הנפילות והעבירות (והוא הנקרא קל' נוגה). וכשנזכור זאת שהמלך בעצמו קורא אותנו, בוודאי נלך לסעודה בשמחה גדולה, ניסב בדרך ארץ וביישוב הדעת ובאכילה במתינות, וברכה בכונה וכו', עד שנוכל לבוא להתעוררות הרצון וההשתוקקות אליו באמונה חזקה.

לכבוד מדור בני הנעורים

אני כותב שאלה זו בשם הרבה בחורים. כי בכל שנה מחדש, אני כל כך מצפה לפורים, אבל בפועל רק מגיע פורים, היום עובר כל כך מהר, איך זוכים לטעום טעם אמיתי של החג, איך אמורים לנצל את היום הזה.

ש. א. ק. ירושלים

■ ■ ■

לכבוד הבחור החשוב.

ממש מחייה את הנפש לראות שיש עדיין בחורים שמחפשים משמעות פנימית יותר לחג הפורים. כי לידם אינם מרגישים בדרך כלל את החיפוש הזה, להם טוב מאוד בפורים, יש להם תחושות, ממתקים, בלגן ורעש, וזה עושה להם פורים שמח. כאשר ילד מתחיל להתבגר, אז באמת מתחיל לצוץ אצלו נקודות של חיפוש, מה קורה בפורים, מה עושים שם, מה מיוחד בזה. וכאן יש הרבה שאין להם כח לפתח את החיפוש הזה, וממשיכים כרגיל, אלא שמעשי הילדות כבר נמאס להם, ואז מחפשים רעש ובגלן גדול יותר, אבל מי שקצת אמיתי עם עצמו, וראה תיכף שזה משהו ריקני קצת, וצריך להלאותו בתוכן יותר איכותי. כי כל הסיפור עם עמלק קורה גם היום בזמנינו וצריכים אנו לנצחו.

לכן אכתוב לך כמה נקודות על פורים:

[א] דבר ראשון הוא תפילה ובקשה מהשי"ת, מהיום עד פורים, תתחנן להשי"ת שישלח לך מהו פורים, שיקרב אותך בפורים בהתחדשות נפלאה.

[ב] תלמד איזה ספר שמגלה מהו הפנימיות של פורים, שיהיה לך מה לחשוב ולזכור בפורים.

[ג] תענית אסתר: כל עצם התענית נתתן בשביל להכניס בנו אמונה שתפילה עוזרת, כי עמלק רוצה להכחיש את האמונה שתפילות עוזרות, ובתענית אסתר מתחדש אצלנו האמונה שהתפילות עוזרות כמו שהיה במימי מרדכי ואסתר, ולכן ביום זה תשתדל מאוד להתפלל ולומר תהילים, ולהשיח קצת את ליבך להשי"ת שיקרב אותך אליו, כי יום זה מסוגל מאוד לנצח את היצר הרע.

[ד] תפילת ערבית: דע והאמן שברגעים אלו שמתחיל יום הפורים, מתחיל להכנס בעולם אור גדול מאוד, שהשי"ת מושיט את ידו אליך לקרב אותך אליו. ותזכור זאת היטב, אפילו שאינך מרגיש שום דבר, תאמין שיש ביום זה הרבה סודות, ולכן תשתדל להתפלל מערים בכונה ובהודאה להשי"ת.

[ה] מגילה: מובא באר"ל שזה נקרא 'מגילה' על שם הגילוי. כי מתגלה הארה של חכמה ושכל עליון המכניס בלב יראת ה' בשלמות נפלא ביותר. וההארה זו יורדת עתה עד למטה, מקום אשר לא מתגלה שם כל השנה, ואשר לכן פושטים המגילה בהשתלשלות כאגרת. והוא הנס של

הופיע!!!

איך מתבוננים בפורים?
איך עסקי קשור איני?
מה העבודה של תענית אסתר?
מה המור של ליל פורים?
מה העבודה הפנימית של סעודת חזון?
מה עושים בסתר?
היכן חפץ מהתבוננות?
מה מקבלים בפורים?
ועוד כמה וכמה - בקונטרס "שאל בני" שו"ת בעמודי ה' - ספר המדור "בני הנעורים", במלון "שילה למדור".

לרגל סבסוד שהתקבל ממחר 5 ש"ח

לפרטים: 0527601831, או: breslevaim@gmail.com, או אצל גבאי בתי המדרשות

הר"ר **יחיאל יהושע פרישמן** הי"ד
אלעד
לרגל שמחת הולדת הבת
בזכות רביה'ק יצחק רובינא נחת דקדושה

5000 לילות נתרמו ע"י הדיב
החפץ בעולם שמו הטוב
לעילוי נשמת האשה שושנה בת אביגיל ע"ה
תנצבה.

עצרת תפילה חזקה
לבקשת הר"ה צ' הרב אליעזר ברלנד שליט"א
נתאסף כולנו למערת המכפלה גברים ונשים
ביום ג' ליל תענית אסתר י"ג אדר ב' תשע"ו
בשעה 12.00 בחצות הלילה
אוטובוסים יצאו מכל רחבי הארץ
לפרטים והרשמה: 02-5875777

ברכת מזל טוב
לכבוד אחינו הקר
אוצר תורה חממה חסד
המסור ונפש נלמן לכלל הופרט
הרה"ח ר' **יעקב בניהו ברושטיין** שליט"א
משגיח רוחני דיישית דרכי תורה
מו"ץ ודעתנו
לרגל שמחת הולדת הבן
בזכות רביה'ק יצחק רובינא נחת דקדושה
מכל י"ח ומכל תלמידיו
המאחלים בברכה
חבורת מאירת עיניים
בוסלב - דושלים

יפוצו מעיינותך חוצה
השבוע הצלחנו בעז"ה ובזכותכם להגיע **לכפר שמאי**

בשבוע הבא אנו מעוניינים להגיע גם **לכפר גינתון**
אולי אתה תביא אותנו לשם?
054-8418146